

de samme Forholdsregler som over for andre Industrier. Hvis det ærede Medlem vil sige: Vi maa tage denne Toldbeskyttelse bort, vi maa ned sætte Tolden paa de Varer, der indføres fra Udlandet, saa kan det maaske nok lade sig gøre, skønt det maaske er tvivlsomt; det skal jeg senere komme tilbage til. Men denne Vej vil det ærede Medlem ikke gaa; han vil gaa den modsatte Vej. Han vil forhøje Afgiften, som den indenlandske Industri svarer til Staten, og da synes jeg, det er ganske givet, at saa maa Produktet blive dyrere for Forbrugerne. Det ærede Medlem maa jo dog vistnok indrømme, at naar den indenlandske Brændevinsafgift bliver forhøjet et lille Stykke, saa ville Brænderierne og Spritfabrikkerne ganske naturligt rykke op med Udnyttelsen af Toldbeskyttelsen, og saa vil det aabne Rum, der nu er til Stebe af Toldbeskyttelsen, som ikke udnyttes, absolut blive indskrænket. Konkurrencen vil ikke blive mindre; de enkelte konkurrerende skulle have det samme ud af deres Produktion, af deres Fabrikvirksomhed, som de nu have, for at give det samme Udbytte, som de mene er nødvendigt, for at deres Industri kan bestaa. Hvis vi tænke os, at den indenlandske Brændevinsafgift blev forhøjet saa meget, at der blev en Toldbeskyttelse tilbage af 5 Ore pr. Pot, saa vilde naturligvis Brænderierne udnytte denne Toldbeskyttelse fuldt ud, og Følgen deraf vilde absolut blive, at den Forhøjelse, der havde fundet Sted af den indenlandske Brændevinsafgift, maatte falde paa Produktet, paa Forbrugerne. Gaar man nu videre og siger: De 5 Ore skulle de heller ikke have, vi forhøje den indenlandske Afgift saaledes, at den bliver lig med Tolden paa de fremmede Varer, saa er det klart, at saa have Brænderierne og Spritfabrikkerne ingen Toldbeskyttelse mere, men det er lige saa klart, at den tidligere ikke udnyttede Del af Toldbeskyttelsen derigennem er falden over paa Forbrugerne. Hvad vil der saa ske? Ja, der vil vel sagtens ske det, at alle disse forskellige Brænderier og Spritfabrikker maatte lufte deres Forretninger. Det gjorde jo, set fra et rent teoretisk Standpunkt, ikke noget, saa kunde vi jo saa vort Brændevin fra Udlandet, saaledes antager jeg, det ærede Medlems teoretiske Betragtning er. Det er nu et System, som ikke er fulgt i Mindretallets Forslag over for andre Industrier, som hidtil have haft Toldbeskyttelse; der har man dog villet levne dem nogen Beskyttelse, og man vilde vel ogsaa, naar det kom til Stykket, gøre det samme over for de indenlandske Brænderier og Spritfabrikker. Jeg anser det ogsaa for

en given Sag, at den højtærede Minister ikke vilde gaa med til en Forholdsregel som denne, hvis den kunde antages at føre til, at hele denne Industriaren — som jo i og for sig er naturlig efter vort Lands Forhold, da vi have det væsentlige Raaprodukt herhjemme, og da vi ogsaa have Konsumenterne herhjemme — vilde blive stoppet. Men lad os tænke os, at den højtærede Minister vilde det, saa vare vi jo alligevel komne til nogen Fordyrelse for Befolkningen. Og vare vi saa færdige dermed? Ja, der vil jeg fuldt ud erklære mig for usagkyndig, og jeg vilde meget ønske, om en Brændevinsmand vilde staa op og belære mig. Er Forholdet ikke det, vil jeg spørge, at den Brændevin, vi drikke her i Landet, den Brændevin, som vi en Gang ere vant til, og som vor Smag kræver, er af en Art, som ikke tilvirkes andre Steder i Verden? Er Forholdet ikke det, at hvert Land har sin Smag, hvad Brændevinen angaar, er Forholdet ikke det, at hvert Land fordrer den tilvirkte og tilberedt paa sin Maade? Jeg kan i alt Fald sige, at de Steder i Udlandet, hvor jeg Tid efter anden har været, har en dansk Snaps ikke været til at opdrive, og det ærede Medlem for Slagelse, som jo mange Gange har været i England, vil vistnok bevidne, at han ikke har været i Stand til der at opdrive en dansk Snaps, hvis han da ikke tilfældig har truffet en dansk Mand, som har været saa heldig at saa den praktiseret ind i England i en Flaske. Selv om vi komme over til Sverige, hvor dog Forholdene ligne vore saa meget, saa er endda den Brændevin, de der drikke, en Slags, der smager helt anderledes end vor (Ufrydelse). Ja, den smager ikke godt. Det er muligt, at der et eller andet Sted i den vide Verden er et Land, hvor Befolkningen har den samme Smag som vi, og vi kunde da maaske indføre vort Brændevin dertil; men det vil jeg dog gerne have nærmere Oplysning om, og jeg tillader mig indtil videre at tro, at hvor som helst fra vi end vilde indføre Brændevinen, vilde den endda ikke være til lige at helde i Folk, det vilde være nødvendigt paa en eller anden Maade at lade Brændevinen undergaa en Omdannelse for at blive acceptabel for danske Gæner. En saadan Omdannelse vilde selvfølgelig koste Penge, og dertil vilde vi jo igen behøve Spritfabrikkerne og Brænderierne, som vi saa maatte oprette paa ny, og Omdannelsen vilde selvfølgelig fordyre Produktet for Konsumenterne i Almindelighed. Se, det er, som sagt, de Tanter, der faldt mig ind angaaende det meget raske Eksperiment, som